

העלאה מלמטה למעלה²², וכך גם האור הנובע על ידי עובדה זו היה בכיוון של העלה.

.2.

"רבותינו" משנים אפלו מדידה של תורה

בדברי רשיי "אומד זה למעשרות היה" יש עניין²³ כיון שמצוות מעשר נקבעה באופן שהלכה דורותם למדוד את התבואה ועשירות ממנה היא המעשר – יוצא, שעצם ה"אומד" הוא מציאות של תורה, מדידה של תורה: התורה פוסקת וקובעת שכמות התבואה היא כך וכך. ובכל זאת, התבואה ייצאה" מאומד זה והכפילה את עצמה פי מאה. אפלו המדידה של התורה התבטלה.²⁴

מתעוררת השאלה: כאשר מדובר על מדידה של המציגות, אפשר להבין זאת. אך כיצד יתכן שיחול שינוי במדד הנקבעת לפי תורה אמת? על כך אומר רשיי "ורבותינו אמרו": "רב" הוא גדול, בעל-הבית (=אדון). וזהי המשמעות של "רבותינו אמרו", שאמרו זאת גודלים, אדונים על הכל, שהם יכולים לשנות גם מדידה של תורה.

כאשר יהורי לומד תורה באופן שהتورה מתאחדת עמו ונעשה "תורתו" שלו²⁵, אשר כמובן, גם לפי פשוטו, רק אז הוא יכול להיות לאחד מ"רבותינו", להיות בעל הבית על התורה, כביבול, ועליו אמרו חז"ל²⁶ "מאן מלכי? – ובנן, שרנן הם האדונים והמלכים, וכפי פסיקתם, כך היא המציגות." כמאמר חז"ל על הפסוק²⁷ "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל", אפלו כאשר רבנן אמרים לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין". ככלומר, אפלו עניין אשר תורה אמת מגדרה שהוא שמאל²⁸, וחוז"ל אמרים על כך שהוא ימין, פוסket התורה עצמה: "לא תסור..." – יש לשמעו להם.²⁹

שבו תלויים כל המועדות והמצאות שביהם – אשר תלוי הוא בכך, גם כשהם מזידין ("ר' כה, א").

(25) שופטין ז, יא. ספרי שם. פירושי שם.

וימתקח יותר הכתוב בפניהם – עפ"מ ש"כ משוחת הרשב"א חולדות אדם ח"ב שכ"ב, משוחת הרא"ש, ס' החינוך מצוה תש"ס, ז' זכרונות פ"א וכור' של' תסור נאמר על כל הדורות (ולא דוקא על ב"ז הגadol – כדעת ס' ריאם סל"א (שזיה). ווז"ת בשופטינן).

(26) בספרי שם: מראים בעינך. ובכמה ממפרשי רשיי, שכ"ה הכוונה גם בפירושי. ועפ"ז מתריצים הסתירה מירוש' הוריות (פ"א מ"א) דודוקא באמרם על ימין שהוא ימין ושאני קודה"ה דאייכא קרא אתם אפלו מזידים, אבל מלחין רשיי (שפירושו גם לבן חמץ למקרה ואין מקום לרמזים) "על ימין כו' ועל שמאל כו'" (ובפרט שמשמעות היבשות מראים בעיניך" שבספר), מוכח שכונתו ל"ימין" ו"שמאל" ממש, כמובן.

.1.

בפנימיות: שתי דרגות של שעריהם

בפירוש רשיי זה יש גם "יינה של תורה"³⁰ –

על הפסוק "ויזרע יצחק... מהא שערים" מבאר כך³¹ אדמור"ר ה"צمح צדק"³², שבאופן כללי ישנו חמישים שערים, ובשעריהם אלו עצם יש שתי דרגות ואפשרויות: כפי שהם נמצאים בכיוון של השפעה מלמעלה למטה, וכפי שהם נמצאים בכיוון של העלה מטה למעלה. וכך נוצרים "מאה שערים".

אחד ההבדלים בין שתי דרגות אלו הוא: הדרגה של חמישים שערים" כפי שהם בכיוון ירידת למטה, הרי מלמעלה, כיון שמהותה היא ירידת למטה, אף שה"מטה" תופס איזשהו מקום לגבי דרגה זו. ולכן, אף כאשר נ麝 מאור זה נס שמעל הטבע, יש צורך שתהיה לנס אחיזה כלשהי בטבע. לעומת זאת, הדרגה של 14 "מאה שערים" כפי שהם בכיוון של העלה, אינה קשורה למוגבלות העולם, אלא להיפך: תכלית הניסים מדרגה זו היא להתרום ולצאת מן העולם. ולפיכך, הניסים מדרגה זו הם באופן של שיזוד הטבע³³.

וזהו ההסבר של שני הפירושים של רשיי ל"מאה שערים" בפנימיותם:

מצד חמישים השערים (מתוך "מאה שערים") שבכיוון של המשכה, יש לבאר שהברכה שורתה בעת צמיחת התבואה – במוגבלות הטבע³⁴. ואילו מצד חמישים השערים בדרגה השנייה יוצא, שהברכה שורתה לאחר הצמיחה ולאחר המדידה המדויקת של התבואה, כי הניסים הנובעים מדרגה זו, הם באופן של שיזוד הטבע.

ודרגה זו של העלה הושגה על ידי שיצחק מדרגת התבואה לצורך מעשר, כי גם תכלית המעשר היא

(18) היום יום ע' כד.

(19) באוה"ת פרשחנו קלט, ב.

(20) ראה רמב"ן ר"פ וארא. אכן עזרא שם ג. ג. אזה"ת ראה ע' תשפט. וראה גם ביאוה"ז סג, טע"א. ד"ה פתח ע' קה, ע' קטן. ובכ"מ.

(21) תשתי"ו (סה"מ מלוקט ח"ה ע' קה, ע' קה). ראה בשוח"ג להעורה 7, שכל ומן שלא נמדד – גם לאחורי שנאנמו, שורה בו הברכה כבודר הסמי מון העין). וג"ז הו"ע אחד עם מ"ש בפניהם, כי הברכה שבודר הסמי מון העין הוא ע"ד נס נסתור המלבוש בדרכי הטבע (בח"י ר"פ תשא, הובא באוה"ת תבא ע' תתרצ"א).

(22) ראה בארכונה לקו"ש ח"ה ע' 71 ואילך.

(23) קדרושין לב. ב. ע"ז יט, א.

(24) ראה גיטין סב, טע"א. וח"ג רנג, ב. ולהעיר מקידוש החדש –